

POSTANOWIENIE Z DNIA 28 WRZEŚNIA 2009 R.
SNO 61/09

Przewodniczący: sędzia SN Tomasz Grzegorzczak.

Sędziowie SN: Henryk Pietrkowski, Dariusz Zawistowski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem protokolanta w sprawie dwojga sędziów Sądu Okręgowego po rozpoznaniu w dniu 28 września 2009 r. zażalenia wniesionego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w Sądzie Apelacyjnym na postanowienie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 23 czerwca 2009 r., sygn. akt (...)

p o s t a n o w i ł : utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 23 czerwca 2009 r. nie uwzględnił wniosków dwojga sędziów Sądu Okręgowego o uniewinnienie od stawianych im zarzutów, ewentualnie umorzenie postępowania lub o zwrot sprawy Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art. 345 § 1 k.p.k. oraz wniosku sędziego X. Y. o dopuszczenie dowodu z akt spraw Sądu Okręgowego o sygn.: I C 190/06, I C 407/04, I C 109/06, I C 153/06, I C 269/05, I C 128/06, I C 33/07 i I C 188/06.

Tym samym postanowieniem, na podstawie art. 345 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) sprawę przeciwko obwinionym sędziom Sądu Okręgowego X. Y. i W. Z. przekazał Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla Sądu Apelacyjnego w celu usunięcia istotnych braków czynności wyjaśniających poprzez załączenie do akt sprawy poświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopii zarządzeń o wyznaczeniu rozpraw w sprawach wymienionych we wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej. W zakresie tego rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny wyraził ocenę, że materiał dowodowy przedstawiony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dla Sądu Apelacyjnego ma istotne braki w wyniku niezłączenia zarządzeń o wyznaczeniu rozpraw w sprawach wymienionych w jego wniosku, wydanych przez sędziego X. Y. Zarzut wyznaczenia do tych spraw nieuprawnionego sędziego Sądu Rejonowego obligował rzecznika dyscyplinarnego do załączenia do akt dowodów potwierdzających popełnienie takiego uchybienia. Konieczne jest bowiem ustalenie, czy wszystkie zarządzenia w tych sprawach zostały wydane istotnie przez sędziego X. Y. Niezbędne jest nadto ustalenie daty (dat) popełnienia przewinienia

służbowego (przewinień służbowych), również z tego względu, że budzi wątpliwość uznanie przez rzecznika dyscyplinarnego postępowania obwinionego sędziego X. Y. za jedno przewinienie o charakterze ciągłym.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w Sądzie Apelacyjnym w zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 23 czerwca 2009 r. o przekazaniu mu sprawy w celu usunięcia istotnych braków czynności wyjaśniających, zarzucił naruszenie art. 345 § 1 k.p.k. z powodu braku przesłanek do wydania tego postanowienia i wniósł o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy w tej części do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono trafnie, że na gruncie art. 345 § 1 k.p.k. możliwość zwrotu sprawy oskarżycielowi jest uzależniona od spełnienia się kumulatywnie dwóch przesłanek, a mianowicie wystąpienia istotnych braków postępowania przygotowawczego oraz stwierdzenia znacznych trudności w ich usunięciu w postępowaniu sądowym. Nie można podzielić natomiast oceny skarżącego, że w rozstrzyganej sprawie przesłanki te nie zachodzą.

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny przyjął zasadnie, że postawienie sędziemu zarzutu doprowadzenia do niewłaściwej obsady sądu podczas wydawania zarządzeń o wyznaczaniu rozpraw nakazywało przede wszystkim zgromadzenie dowodów wskazujących, że w sprawach objętych wnioskiem rzecznika dyscyplinarnego obwiniony sędzia wydał tego rodzaju zarządzenia. Sąd Dyscyplinarny stwierdził również prawidłowo, że postawienie tego rodzaju zarzutu nakazywało również ustalenie dat, w jakich zarządzenia te były wydawane. Może mieć to bowiem znaczenie dla oceny zasadności konstrukcji przewinienia dyscyplinarnego o charakterze ciągłym, przyjętego przez rzecznika dyscyplinarnego oraz kwestii związanych z biegiem terminu przedawnienia.

Przy uwzględnieniu charakteru zarzucanego przez rzecznika dyscyplinarnego przewinienia, które miał popełnić obwiniony sędzia, braki w zakresie istotnych dowodów odnoszących się do wskazanych wyżej okoliczności należy ocenić jako rzutujące na wadliwość postępowania przeprowadzonego przez rzecznika dyscyplinarnego o charakterze istotnym w rozumieniu art. 345 § 1 k.p.k.

Nie można podzielić również oceny skarżącego, że wskazanie przez Sąd Dyscyplinarny konkretnych przejawów wadliwości postępowania i wskazanie, w jaki sposób należy je usunąć (zażądać kserokopii zarządzeń wydanych w sprawach wskazanych w zarzutach) nie świadczy o istnieniu znacznych trudności w usunięciu stwierdzonych przez sąd braków w postępowaniu sądowym. Stanowisko skarżącego w tym zakresie jest nadmiernym uproszczeniem, nie uwzględniającym w stopniu dostatecznym okoliczności rozpoznawanej sprawy. Skarżący pominął bowiem, że

chodzi o uzyskanie zarządzeń wydanych w ponad stu sprawach, w okresie kilku lat, które powinny być nie tylko dołączone, ale również przeanalizowane pod kątem wskazanym przez Sąd Dyscyplinarny. Nie znajduje uzasadnienia stanowisko, aby wszystkie te czynności miały być przeprowadzone dopiero na etapie postępowania sądowego, a ich przeprowadzenie nie miało spowodować dla sądu istotnych trudności.

Z tych względów zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu.

Dodatkowo wymaga zaś podkreślenia, że Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uznał za konieczne uzupełnienie czynności wyjaśniających w zakresie wyraźnie wskazanym w treści zaskarżonego postanowienia. Ocena ta nie oznacza, że nie byłoby natomiast celowe uzupełnienie materiału dowodowego w jeszcze szerszym zakresie, przy uwzględnieniu zarzutów podniesionych przez obwinionych sędziów. Zwrot sprawy na podstawie art. 345 § 1 k.p.k. daje sposobność również ku temu. Może mieć to istotne znaczenie dla usprawnienia postępowania, które w przyszłości może toczyć się przed sądem dyscyplinarnym.